

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Franciszka
Nazwisko: Czarnecka
Nazwisko rodowe: Kimbler
Miejsce urodzenia: Brzesce pow. Grójec
Data urodzenia: 12-06-1906
Imię ojca: Ludwik
Imię matki: Marianna
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
<p>Franciszka Czarnecka od 2.03.1952 została objęta kontrolą operacyjną przez MUBP w Zabrze z powodu „wrogich” wypowiedzi „przeciwko Polsce Ludowej” i kontaktów z konsulem francuskim w Katowicach, ponieważ wg UB „wszelkie ośrodki (placówki dyplomatyczne) krajów kapitalistycznych stanowią bazy wywiadów obcych”. Była reemigrantką z Francji, gdzie jej zmarły mąż był górnikiem i namówiona przez najstarszego syna przyjechała do PRL wraz z 6-cioma młodszymi dziećmi w grudniu 1951. Wedle doniesień agentury była bardzo rozczarowana warunkami życia w Polsce, „o tragicznym losie Polaków na kopalniach” miała informować listownie znajomych we Francji i ambasadę francuską w Warszawie oraz zapowiadała, że po wyjeździe do Francji „wysypie całą prawdę tym, którzy namawiają na powrót do Polski”. Jej informacje o sytuacji w PRL miały być anonimowo publikowane w wychodzącym we Francji czasopiśmie „Narodowiec”. Już od 10.03.1952 ubiegała się o zezwolenie na wyjazd, ale jej „wielokrotne” podania do Ministerstwa Spraw Zagranicznych i prezydenta Bieruta były załatwiane odmownie. Po przeniesieniu się Franciszki Czarneckiej najpierw do Baniochy (pow. piaseczyński), a w październiku 1952 do Warszawy sprawa została przejęta w grudniu 1952 przez Wydz. I UB na m.st. Warszawę. Wedle doniesienia agenturalnego z 26.03.1953 wysłała do redakcji „Świata Młodych” 2 listy „pełne oszczerstw na rzecz ustroju PRL oraz, że we Francji jest dużo lepiej niż u nas”. W aktach sprawy 5.03.1954 odnotowano także, że list „szkalujący PRL” wysłała „na adres Polorbisu we Francji”. W aktach sprawy brak informacji o jej zakończeniu lub przekazaniu. Materiały włączono do akt Sprawy Agenturalno-Śledczej krypt. „Sosna” i złożono 24.11.1955 w archiwum Wydz. X UdsBP m.st. Warszawę pod sygn. 28/III. W sprawie wykorzystano agenturę i perlustrację korespondencji (od maja 1952).</p>	PN BU 0208/26 (28/III) s. 1-117, mikrofilm IPN BU 01286/26 (28/3).	

Franciszka Czarnecka 15.07.1955 została zarejestrowana przez Wydz. III UdsBP m.st. Warszawy do Sprawy Agenturalno-Śledczej krypt. „Sosna” (nr 7). Sprawa została rozpoczęta 20.05.1955 po otrzymaniu z redakcji „Życia Warszawy” 2 listów skierowanych do mieszkającej w Belgii Polki datowanych 21.02. i 8.03.1955, które były reakcją na artykuł z 15.02.1955 „Do Franciszki Pękali w Belgii” – na pierwszym liście jako nadawca widniał Franciszek Czarnecki (podano także warszawski adres), drugi podpisano: „matka, wdowa po górniku”. Organy bezpieczeństwa uznały, że listy „szkalują ustrój PRL, nawołują Polaków za granicą, aby nie wracali do Polski i nie słuchali audycji nadawanych dla Polaków zagranicą, ponieważ to wszystko jest zakłamana propaganda”. Franciszka Czarnecka została objęta sprawą po stwierdzeniu 8.06.1955, że sporządziła te „wrogie anonimowe listy”. Odnotowano ponadto, że wysłała jeszcze trzeci list do Konsulatu PRL w Lyonie. Formalne śledztwo zostało wszczęte 1.08.1955 przez Wydz. VII UdsBP m.st. Warszawy pod zarzutem napisania listów o treści „szkalującej rząd PRL i stosunki panujące w kraju”, które mogą „wyrządzić istotną szkodę interesom państwa polskiego”. Następnego dnia objęta dozorem milicyjnym. W jej mieszkaniu przeprowadzono 5.08.1955 przeszukanie, ale od aresztowania wnioskowanego przez prowadzącego sprawę odstąpiono, mając na względzie jej sytuację rodzinną (konieczność opieki nad 3 małymi dziećmi)”. Przesłuchana 8.08.1955. Śledztwo zostało umorzone 21.09.1955, co uzasadniono pochodzeniem społecznym (żona górnika), reemigracją z Francji, trudnymi warunkami materialnymi (utrzymywała 5 dzieci) i „z uwagi na znikome niebezpieczeństwo społeczne czynu”. Sprawę zakończono na polecenie I sekretarza Komitetu Warszawskiego PZPR, a władze partyjne zadeklarowały, że pomogą Czarneckim przyznając „nowe lepsze mieszkanie”, zatrudniając członków rodziny w zakładach przemysłowych i kierując dzieci do szkoły. Materiały sprawy złożone 24.11.1955 w archiwum Wydz. X UdsBP m.st. Warszawy pod sygn. 28/III.

IPN BU 0208/26 (28/III) s. 118-292, mikrofilm IPN BU 01286/26 (28/3).